

Nr 72.

Av herr **Röing**, om nedsättning av tullen å vissa vävnader.

Enligt pos. 581 i tulltaxan draga broderier å remsor av linne- eller bomullsvävnad med undantag av spetsvävnad och tyll etc. en tullsats av kr. 5: 50 pr kilogram. Emellertid draga kläder och andra sömnadsarbeten, förseddä med broderier och bestående av andra vävnader än siden och ylle, enligt taxans pos. Nr 602 en tull av 4: — pr kg. Under pos. 602 falla alltså kläder av bomullsvävnad, och förekomma broderade remsor av bomullsvävnad nästan uteslutande å kläder av bomullsvävnad.

Genom dessa taxans tullsater råder ett i ögonen fallande missförhållande, bestående däri, att färdiga kläder, garnerade med broderade remsor, äro ålagda en tull av 4: — kr. och själva remsorna enbart den högre tullen av kr. 5: 50. Då dessa garneringar ej tillverkas i riket och näppeligen torde komma att tillverkas i vårt land, så befinner sig den svenska sömnadsindustrien i det besynnerliga och ofördelaktiga läget, att en för denna industris vidkommande nödvändig garneringsartikel drager en högre tullsats än den, som är stadgad för utländska färdiga kläder, förseddä med dylika remsor.

Redan 1901 antog Riksdagen för att komma den svenska broderiindustrien till gagn den ännu gällande tullsatsen av kr. 5: 50 pr kg. Före 1901 var tullsatsen dels 1: 80 dels 3: 50, beroende på de då gällande tullbehandlingsprinciperna, nämligen 100 % tillägg å den för vävnaden gällande tullsatsen.

Tulltaxekommittén anför i betänkandet av den 22 juni 1906 å sid. 545 rörande broderade remsor etc. att en industri i riket förefinnes. Denna industri, som då fanns i Göteborg, och vilken i själva verket var helt obetydlig, upphörde strax efter nämnda yttrandes avgivande. De fåtaliga maskinerna försåldes, och finnes f. n. inom landet en rätt obetydlig broderiindustri, vilken industri emellertid icke torde selsätta sig med tillverkning av broderade remsor utan med andra broderier.

Bihang till Riksdagens protokoll 1914. 4 saml. 38 häft. (Nr 72—75.) 1

Orsaken, varför någon industri, trots den sedan 1901 gällande höga tullsatsen, icke kommit i gång, är beroende på de förhållanden, som vidlåda denna artikel. Fabrikation av broderade remsor återfinnes egentligen endast inom två industridistrikt i hela världen, nämligen Vogtland i Sachsen och kantonen St. Gallen i Schweiz. Industrien bedrivs till stor del medelst handmaskiner och dels genom mekaniska stolar, vilka på sista åren fullkomnats. Den egentliga orsaken till industriens koncentrerande ligger i mönstrens oerhörda mångfald. För att tillfredsställa konsumtionen fordras ett rent otroligt antal olika mönster, och för åstadkommande av detta antal är världsmarknad nödvändig. Det torde vara fullkomligt otänkbart att för ett litet lands konsumtion upptaga konkurrensen med de synnerligen gamla, enormt omfattande och mångsidiga industrier, vilka återfinnas i de tvenne nämnda länderna och vilka sysselsätta högst betydlig del av befolkningen och producera varor till ett värde som uppgår till hundratals millioner kronor.

Det torde icke vara överensstämmande med riktiga principer, att ett halffabrikat, vilket måste från utlandet införas, skall draga en högre tullsats än den, som är stadgad för samma varuslag, när det förekommer i färdiga kläder. Då icke något svenskt industriintresse åtminstone ej av betydelse genom tullens nedsättande beröres, så torde ett yrkande om förändrad tullsats vara befogad. Broderade remsor sammanfalla såväl som industriartikel som i sin användning med spetsar, och därför bör den tullsats, som enligt tulltaxans pos. 532 gäller för spetsar av bomull, nämligen 4: — kr. pr kg. även fastställas för de varor, som falla under pos. 581.

På grund av det anförda hemställer jag, att Riksdagen måtte besluta,

att tullen å remsor av linne- eller bomullsvävnad med undantag av spetsvävnader och tyll, även om de äro försedda med annat sömnadsarbete, ävensom broderade sådana vävnader, synbarligen avsedda att sönderklippas till remsor, nedsättes till 4: — kr. pr kilogram.

Stockholm den 24 januari 1914.

Erik Röing.